מקשרי אצבעותיו ולמעלה, *מחבו עלה במערבא כיון דמשני אפי' בכולה ידא נמי! אלא א"ר אלעזר *מנפח בידו אחת ובכל כחו: **מתני'** בית שמאי אומרים חבלין נדוכין במדוך של עץ ובמלמלת בפך ובעץ הפרור וב"ה אומרים חבלין נדוכין בדרכן: במדוך של אבן ובמלמלת במדוך של עץ: **גמ'** דכולי עלמא מידת מלח בעיא שנוי מ"ט: רב הונא ורב חסדא: חד אמר כל הקדרות כולן צריכות מלח ואין כל הקדרות צריכות תבלין וחד אמר כל התבלין מפיגין טעמן ומלח אינה מפיגה טעמה, מאי בינייהו? איכא בינייהו: דידע מאי קדרה בעי לבשולי אי גמי במורייקא, אמר רב יהודה אמר שמואל כל הנדוכין נדוכין כדרכן ואפילו מלח והא אמרת מלח בעיא שנוי? הוא דאמר כי האי תנא דתניא אמר רבי מאיר לא נחלקו בית שמאי וב"ה על הנדוכין שנדוכין כדרכן ומלח עמהן לא נחלקו אלא לדוכה בפני עצמה שבית שמאי אומרים מלח בפך ובעץ הפרור לצלי אבל לא לקדרה וב"ה אומרים לכל דבר בכל דבר סלקא דעתך? אלא אימא לכבד דבר: א"ל רב אחא ברדלא לבריה כי דייכת אצלי אצלויי ודוך, רב ששת שמע קל בוכנא אמר: האי לאו מגווית דביתאי הוא, ודלמא אצלויי אצלי? דשמעיה דהוה צלי קליה, ודלמא תבלין הוו? תבלין נבוחי מנבחי קלייהו. תנו רבנן אין עושין טיסני ואין כותשין במכתשת **תרתי** אמר קרא מה טעם אין עושין טיסני לפי שאין כותשין במכתשת ולימא 'אין כותשין במכתשת'? אי תני 'אין כותשין במכתשת' הוה אמינא ה"מ במכתשת גדולה אבל במכתשת קטנה אימא שפיר דמי קמ"ל, והתניא אין כותשין במכתשת גדולה אבל כותשין במכתשת קטנה אמר אביי כי תניא נמי מתניתא מכתשת גדולה תניא רבא

בית הלל לומרים תבלין נידוכין במדוך של תבן · ותימה דמשמע הכא דתבלין מותר לדוך בלא שנוי ובמסכת שבת (דף קמח. ושם) קאמר פלפלין בקתא דסכינא חדא שרי תרי תרי לסיר וכו' תימה דים חילוק בין פלפלין לתבלין זה לזה ודכהדיא קאמר בתוספתא עלה דהכא פלפלין הרי הוא כתבלין וי"ל דהתם מיירי בשבת ובדבר שמעמעת דהתם מיירי בשבת [ב] דלא רוצה לומר בי"ט היה לו לפרש *כדפירש ר"ח והכא מיירי בי"ט וא"כ שרי כדרכו ואפי' במדוך של תבן לכל מלא של יס לריך שינוי לדוך אותו גרעין גרעין לכל *שלייוכ"ש לין לריך שנוי לוהוא שעתו בידי אדם:

איבא בעיי"ו דידע בו' בעי לבשולי · דלעיל קאמר בעי שנוי ולעיל בתרת לא בעי שנוי לי נמי בהאי מפיג טעמו ולא ידע דלעיל בתרת לריך שנוי ולעיל קאמר לא לריך שנוי ופסק ר"י שם לאסור בכל ענין לחולין להומרת לע"ג דבשבל סופרים הלך לחר המיקל הוליל ולכל לחד ולחד יש קולא וחומרא מכל לד עבדינן להומרת ומיהו שומין מותר לתקנם בי"ט בלא שנוי מפני שמתקלקלין ביותר לם יעשה תוכן מערב יו"ט ועוד דלמריכן *דרוקו רעה שורה עליהן כשנטחנין בלילה ומיהו מהאי פיסקא לא נפיק ן מידי דהא ק"ל כשמואל בשמוך דכל הנדוכין נדוכין כדרכן ובן בנו של רב יהודה אמר שמואל הלכתא כל הנידוכין נידוכין כדרכן ואפילו מלח דקיי"ל כר' מאיר דאמר לא נחלקו על כל הנידוכין דנידוכין כדרכן ומלח עמהן לא נחלקו אלא לדוך המלח בשני עצמן שבש"א בשך ובעץ הפרור לצלי אבל לא לקדירה ובה"א לכל דבר בכל ולכל דבר · ואפי' לקדירה א"ל רב אחא אצלי ודוך כלומר עשה שנוי הסה איסיא על צדה ודוך · רב ששת שמע קל בוכנא דהוה ציל קליה ואמר כיון דציל קליה לא אצלו ודכו וחבלין מנבח קליהו והאי לא מנבח קליה לאו מביתי הוא: ת"ר אין עושין טיסני ואין כותשין במכתשת התהי קרוני אין עושין טיסני אבל במכתשת כותשין והדר תני אין כותשין במכתשת קשין אהדדי ופרקינן הכי קתני אין עושין טיסני מ"ם אפי' שאין כותשין במכתשת ופרוך רבא ואמר האי דתניא אין כותשין במכתשת גדולה אבל כותשין במכתשת קטנה לא כדתניא אין עושין טיסני ואין כותשין במכתשת

מקשרי אצבעותיו · ולא כגרסת **מתני'** **מדוך** · הוא בוכנא(ג) שמכין בו כדרכו ואין לריך **במדוך של עץ** במלא במקום שים מלא גסה בפך של חרס יכולנו ולא במדוכה: **לו נתן פרור** · כף גדולה שקורין פוריי"ש דמלא בעי שנוי ובגמרא מפרש טעמא: **ובמלא במדוך של עץ** · שנוי בעי לבל בגי בהאי שנוי שנעשת: **גמ' כל הקדרות** · כל מיני הבשיל לריכות מלח הלכך מלהמול הוה ידע דמיבעי לי לדוכה: **ואין כל הקדרות לריכות שנוין** · ואמר ליט יודע מה יעלה בלבו לאכול מחר: **מפיגין טעמן** · ממירין טעמן אם יהיו מחמול ריחו לא נמר (ירמיה מח) מתרגמינן לא פג: **דידע מאי קדרה בעי לבשולי** · לאיזה קמת בעי שנוי, לאיזה בתרת לא בעי שנוי: **אי נמי** · תבלין של מוריקא ליכא בייהו אים קדרה שמתבלין אותה בכרכום ואינו מפיג טעמו אם נדוך מבעוד יום והוא לא היה יודע מה יבשל מחר לאיזה בתרת בעי שנוי, לאיזה קמת לא בעי שנוי: **עמהן** · מלח ותבלין *כאחד: **לא נחלקו אלא לדוכה בפני עלמה** · כדרכה כשאר תבלין: **בפך ובעץ הפרור** · של ידי שנוי ולא כדרכה, ולולי דסיינו דבר מועט: **בכל דבר סלקא דעתך** · ואפי' בדבר שאין ניטל בשבת: **לכל דבר** · ואפי' לקדירה ועל כרחך בדרבה אמרי בכל דבר שימות הש"ס דעל מה נחלקו דומיא דלא נחלקו קאמר לא נחלקו על מה שנחלקו בדוכה על מלח בפני עלמה שב"ש מומירים בפך בשנוי וש"ה מחמיר בלולי ולא לקדירה וב"ה מומרים בכל דבר בנדוכים כדרכה ולא הוקרך לפרש שבבר פירש: **כי דייכת אצלי אצלויי ודוך** · הבא המדוכה על להה דסבר כשמואל דאמר נידוכת כדרכה במדוך של תבן ומיהו שנוי בעי לבשולי: **קל כוכנא** · במדוכת מלח: **מאי לאו מגויה דביתאי הוא** · יודע אני שאין זה בתוך ביתי שאסרתי עליהם לדוך במדוך של תבן בלא שנוי: **דשמיע ליה קליה** · ואינו מכה (ג) בהשמעה בתלכסון לו היה קולו גלול: **ודלמא תבלין הוו** · שאינן לריכין שנוי: **נבוחי מנבחי** · (ד) כשהן משברין הגרעינים נשמע קולו במדוכה כמנבחים קרוישב"ו: **אין עושין טיסני** · כי"ט שטורח גדול הוא שבותיה התכין עד שנתלקים ל' לתרבעה כדאמרי' במו"ק (ד' יג.): **תרתי** · שני דברים יש בלאן לו זה דומה לזה קתני אין עושין טיסני הא תלקח שפיר דמי דלין כותשין מרובה והדר תני אין כותשין כלל: **ולימא אין כותשין** · ואמר ידענא דהו לו מתעביד טיסנא: **סתם מכתשת לעשות לן** · אין עושין טיסני כלל לפי שאין כותשין שום כתישה במכתשת והך מכתשת של כרחיך לא שבת גדולה ולא שבת קטנה מדתני ריישא אין עושין טיסני כלל: **אבל כותשין בקטנה** · דהוי כלאחר יד דאינה ראוי לתבלין: **כי תניא נמי מתניתא** · לעניל מכתשת גדולה תניא **ולא תימא** מה טעם קאמר, הלא תרתי וה"ק אין עושין טיסני כלל אפי' בקטנה אלא כותשין במכתשת כגון דייסא וסתם מכתשת בגדולה קא מיירי: רבא

במכתשת גדולה תניא · פירוש (ו) והשתא נימא דתרתי קאמר וכי קאמר אין עושין טיסני כלל אפי' במכתשת קטנה ואין כותשין דבריס בגדולה אבל בקטנה כותשין הכל אין מטיסני משום דהאי דליכא רק לתבלין הוי כתישה כלאחר יד:

רבא

מסורת הש"ס

ס"א אלא שנוי

[כתובות יג: ב"ב]

הגהות

* סוגיין ... ב"ב (ב) גמ' אמר ... ליה רב לחמי: ג"כ ס"ל לר"ע לרב לחמי בחלה כי דייכת כו': (ג) רש"י ד"ה מדוך הוא בוכנא ומכין בו במדוכה כלומר: (ד) ר"ה נבוחי מנבח בכתבי"ק מנבחנין בכתב קולן בגיל: (ה) תוס' ד"ה אילא ניגייסי דידע מאי קדרה בעי לבשולי וכו' לכ אלפס דסולת הבלו ועוד תמוה לי ... דתרתי: (ו) ר"ה כי הגיע וכו' ומשמע ניחא דתרתי:

הגהות מהר"י לנדא

ל) תוס' ד"ה בית וכו' ולא כדאי ... ס"ה בגי' ... ב"ב ... ר"ה ... ס"ה ... ר"ה ... ס"ה ... ר"ה ... ס"ה